

«Δώστε ένα τέλος στο δράμα μας»

Παντελή έλθειση ενημέρωσης από τις ελληνικές Αρχές καταγγέλλουν οι συγγενείς των αγνοουμένων του ναυτικού δυστυχήματος του Norman Atlantic

Των **Γ. ΠΑΓΑΝΗ & ΑΛ. ΚΟΝΤΗ**
koinonia@realnews.gr

Μέσα σε πέντε λεπτά το κινητό σταμάτησε να έχει σήμα και η φωνή που ακουγόταν εν μέσω πανικού δεν ακούστηκε ποτέ ξανά... Τρεις εβδομάδες μετά τις εφιαλτικές στιγμές που εκτυλίχθηκαν στο Norman Atlantic, οι συγγενείς των Ελλήνων αγνοουμένων εξακολουθούν να περιμένουν ένα τηλεφώνημα, ένα νέο στοιχείο, μία οποιαδήποτε ένδειξη που είτε θα επισφραγίσει το μοιραίο, είτε θα φωτίσει τις λιγοστές ελπίδες τους να ξαναδούν τα αγαπημένα τους πρόσωπα. «Μας έχουν αντιμετωπίσει με αδιαφορία και απάνθρωπη συμπεριφορά, λες και δεν έχουν ανάμειξη», λέει για τις ελληνικές Αρχές η **Ελένη Θεοδωρίδου**, ανιψιά του οδηγού φορτηγού από τη Θεσσαλονίκη **Βασίλη Τσάμπη**. Οι πρώτες ημέρες του χρόνου τη βρήκαν στο Μπάρι, περιμένοντας να δει τον θείο της ζωντανό. «Και εκεί όμως η αντιμετώπιση που είχαμε ήταν απαράδεκτη. Από την ελληνική πρεσβεία μάς έλεγαν ότι δεν είναι δουλειά τους να ψάξουν στα νοσοκομεία για τους ανθρώπους μας. Επειτα από λίγο μας είπαν ότι έψαξαν και οι άνθρωποί μας δεν είναι πουθενά. Οι Ιταλοί δεν άφηναν κανέναν από εμάς να μπει στα νοσοκομεία», περιγράφει η ανιψιά του 54χρονου αγνοουμένου, προσθέτοντας πως πλέον δεν θέλει να ζητήσει τίποτα από κανέναν. «Τώρα είναι πια αργά», καταλήγει...

Ο **Κώστας**, γιος του **Νικόλαου Σαγυρίδη** από

τις Σέρρες, ήταν ίσως ένα από τα πρώτα άτομα στην Ελλάδα που έμαθαν για τη φωτιά στο Norman Atlantic. Ήταν 5:30 τα ξημερώματα της Κυριακής 28 Δεκεμβρίου και ο πατέρας του τον ξυπνούσε για να καλέσει σε βοήθεια. «Με πήρε τηλέφωνο και μου είπε ότι το πλοίο είχε πιάσει φωτιά, για να ειδοποιήσω κάποιον. Ήταν σίγουρα σε εξωτερικό χώρο, ακουγόταν ο δυνατός αέρας και οι φωνές των ανθρώπων, ακουγόταν... πανικός». Στις 5:40, ο Κώστας ξανακάλεσε τον πατέρα του για να του δώσει κουράγιο και να του πει να μην ανησυχεί. «Εκείνος απάντησε ότι δεν θα προλάβουν να τους σώσουν, ότι θα καούν ζωντανοί. Κλείσαμε και έπειτα από 5 λεπτά που τον ξαναπήρα, το σήμα του κινητού είχε χαθεί». Είκοσι μία ημέρες μετά, ο Κ. Σαγυρίδης δεν θέλει να τρέφει ελπίδες. «Να περιμένω ποιους, να μου πουν τι; Δεν το έκαναν τις πρώτες ημέρες, θα το κάνουν τώρα»;

«Κανένα τηλέφωνο»

Η λίστα των αγνοουμένων περιλαμβάνει και το όνομα του **Γιάννη Σοφού**, 47 ετών και πατέρα τριών μικρών κοριτσιών από την Αγία Τριάδα Λιβαδειάς. Ο γαμπρός του, **Σωτήρης Καρβούνης**, είχε και αυτός μεταβεί στην Ιταλία, τις πρώτες ημέρες που ακολούθησαν το τραγικό δυστύχημα. Για αυτόν και τους υπόλοιπους συγγενείς, αυτές οι τρεις εβδομάδες είναι ένα πραγματικό βασανιστήριο. «Κανείς δεν μας παίρνει τηλέφωνο. Εμείς τους παίρνουμε μέρα παρά μέρα, όμως δεν υπάρχει κάποιος από το υπουργείο που να είναι ενημερωμένος, που να ξέρουμε ότι αυτόν τον άνθρωπο, ή έστω αυτήν την υπηρεσία, πρέπει να καλέσουμε για να μάθουμε κάτι νεότερο», λέει ο Σ. Καρβούνης. «Απευθύνω έκκληση σε όλους να δώσουν ένα τέλος σε αυτήν την κατάσταση, να καταλάβουν ότι εμείς περνάμε ένα δράμα».

Οι αρμόδιοι του υπουργείου Ναυτιλίας έχουν περισσότερες από δύο εβδομάδες να επικοινωνή-

Η Ελένη Θεοδωρίδου και ο Ανδρέας Δούλης περιμένουν με αγωνία νέα για τους συγγενείς τους

νήσουν και με τη **Δήμητρα Οικονομίδη**, κόρη του 55χρονου **Αλέξανδρου Καραβαγγελιά** από τη Θήβα. «Οι έρευνες κινούνται στο σκοτάδι. Μέχρι που βγήκε η λίστα των αγνοουμένων υπήρχε επαφή με το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Μετά τίποτα. Αισθανόμαστε παραγκωνισμένοι. Όταν έφτασαν οι περισσότεροι επιβάτες στα σπίτια τους, σταμάτησαν να ασχολούνται μαζί μας», τονίζει.

Μακάβρια ταλαιπωρία

Από τους συγγενείς των αγνοουμένων, την πιο μακάβρια ταλαιπωρία έχει περάσει ο **Ανδρέας**, γιος του **Γιώργου Δούλη**, του ανθρώπου που αρχικά είχε ταυτοποιηθεί ως ο πρώτος νεκρός του Norman Atlantic. Οι ιταλικές Αρχές παρουσίασαν πάνω από πέντε σορούς στους γιους του Γ. Δούλη, δίχως καμία από αυτές να ανήκει στον πατέρα τους... «Θέλουμε πραγματικά να μάθουμε κάτι νεότερο. Είναι πολύ άσχημο που δεν έχουμε τίποτα από τον πατέρα μας», αναφέρει ο **Ανδρέας Δούλης**, καλώντας και αυτός τις ελληνικές Αρχές να αντιμετωπίσουν με μεγαλύτερη ευαισθησία τους συγγενείς των αγνοουμένων: «Θα ήταν πολύ καλό για εμάς να υπάρχει κάποιος που να ξέρουμε ότι μπορούμε να καλέσουμε και να μας πει τι νεότερο συμβαίνει. Δυστυχώς, αυτό δεν έχει γίνει ακόμα»...

g.houdalakis@realnews.gr

η άποψη
του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΟΥΔΑΛΑΚΗ**

Ούνα φάητσα

Ο **ΑΝΝΑΣ** και ο **Καϊάφας** δεν ήταν ούτε Έλληνες, ούτε Ιταλοί. Και όμως, φαίνεται ότι υπάρχουν πολλοί ανευθυνο-υπεύθυνοι και στις δύο πλευρές της Αδριατικής. Οι συγγενείς των νεκρών και των αγνοουμένων του Norman Atlantic, εκτός της οδύνης τους, έπρεπε να περάσουν και τον μαρτυρικό δρόμο της κρατικής παχυδερμίας. Μία πραγματική πληροφόρηση, ένα ειλικρινές ενδιαφέρον και μία στοιχειώδης ευαισθησία ουδέποτε εμφανίστηκαν και από καμιά πλευρά. Αντίθετα, η διάθεση μεταφοράς της ευθύνης στους απέναντι ήταν παρούσα σε κάθε φάση του ναυαγίου. Οι Έλληνες μάτια περίμεναν ότι κάποιος «πατριώτης» θα μοιραζόταν έμπρακτα τον πόνο τους. Με-

τά τη μεταφορά των διασωθέντων, το θέμα έπαψε στην ουσία να απασχολεί τις Αρχές, όπως καταγγέλλουν οι συγγενείς των αγνοουμένων. Οι προσπάθειές τους είναι εδώ και καιρό σε ατομικό επίπεδο και προσκρούουν όχι μόνο στη γραφειοκρατία αλλά και στην έλλειψη διάθεσης να βοηθήσουν οι «αρμόδιοι». Δυστυχώς, αυτή η τραγωδία δεν είναι έργο του Ευριπίδη και έτσι δεν εμφανίστηκε ένας «από μηχανής θεός», με μοιραία κατάληξη να μετατραπεί για τους χαμένους και τους συγγενείς τους σε «κόλαση του Δάντη».

ΥΓ.: Ούνα φάητσα, ούνα ράητσα... ούνα φάητσα.